NEW

לקוטי שיחות

BEREISHIS בראשית

VOLUME 1, P. 1–4

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

BEREISHIS I | בראשית א

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Bereishis,* 5716 (1955)

Introduction

Maintaining unwavering confidence while navigating an uncertain world challenges psychologists, life coaches, and countless others. Most approaches to building self-reliance depend on past experience, statistical probabilities, or psychological techniques. Yet these methods often falter when confronted with genuinely unpredictable circumstances or overwhelming challenges.

Jewish thought teaches *bitachon* – not self-reliance but a profound trust in G-d that enables us to live with complete confidence regardless of external conditions. This isn't merely optimistic thinking or wishful hoping, but a practical approach to life rooted in understanding reality's deepest truth.

What is the truth of our existence? The Torah addresses this question with its very first verse, "In the beginning, G-d created."[1] Before creation, there was absolute nothingness. G-d did not shape the world from some primeval matter; there was nothing other than Him that existed. Accordingly, even now, what maintains the world's existence at every moment is solely G-d's life force.[2]

Knowing this, we can approach every aspect of daily existence with *bitachon*. And when we grasp what's actually happening at each moment of creation, we can discover that aligning our lives with Divine will isn't just spiritually meaningful – it's an effective and reliable way to ensure success and blessing in all our affairs.

---

1. *Bereishis* 1:1.

2. See *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah,* ch. 2.

Contemplating What Creation Means

A *Shabbos* that Is Not Self-Contained

1. There is a well-known saying[1] **of our Rebbeim, the leaders of *Chabad* – that *Shabbos Bereishis* influences the entire year. The stance a person adopts on *Shabbos Bereishis* determines the** way he will **conduct** himself **throughout the entire year.**

On the surface, clarification is necessary: Why does a person's conduct throughout the year **specifically** depend on ***Shabbos Bereishis***? Why not on the holiday of Shavuos, **the time of the Giving of the Torah?** Or, for that matter, on any number of other *Shabbosos* during the year? After all, many **Torah readings contain *mitzvos* and concepts that the Torah does not mention a second time. These Torah readings thus also affect the entire year. Why then is *Shabbos Bereishis* singled out specifically to the extent that one's conduct** on it impacts **the entire year?**

א. עס איז באַוואוסט דער וואָרט וואָס די רביים - נשיאי חב"ד - האָבן געזאָגט[א], אַז שבת בראשית איז נוגע צום גאַנצן יאָר, און אַזוי ווי מען שטעלט זיך אַוועק שבת בראשית, אַזוי פירט זיך אַ גאַנץ יאָר.

אין פלוג איז ניט פאַרשטאַנדיק: פאַרוואָס עפּעס שבת בראשית דוקא? וואָס איז מיטן זמן פון מתן תורה, און וואָס איז בכלל מיט די אַלע סדרות, וואָס די מצוות און ענינים וועלכע ווערן אין זיי דערמאָנט חזר'ן זיך ניט איבער אין דער תורה אַ צווייטן מאָל, זיינען דאָך די סדרות אויך נוגע צום גאַנצן יאָר, איז וואָס איז דער אויסנאַם, וואָס שבת בראשית דוקא איז נוגע צו דער הנהגה פון אַ גאַנץ יאָר?

Being and Non-Being

2. The implication of the verse,[2] **"In the beginning, G-d created the heavens and the earth," is that G-d created all existence from absolute nothingness.**[3] As such, we are **forced to say**[4] **that creation is ongoing;** it must constantly be renewed **at each and every moment.**

The innovation that took place during the six days of creation was that, beforehand, nothing at

ב. דער ענין פון בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ - אַז דער אויבערשטער האָט באַשאַפן די גאַנצע וועלט מאַין ואפס המוחלט[ב] - איז מכריח צו זאָגן[ג] אַז דער ענין הבריאָה גייט אָן שטענדיק, יעדע מינוט און יעדע רגע.

ד.ה. אַז די נייעס וואָס האָט זיך אויפגעטאָן אין די ששת ימי בראשית,

1. *Sefer HaMaamarim 5711,* p. 59, quoting a teaching of the Baal Shem Tov.

2. *Bereishis* 1:1.

3. The word *beriah,* "creation," indicates something coming into being from nothingness (*Ramban, Bereishis* 1:1).

4. See *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah,* ch. 2.

all existed – **there was absolute void and nonbeing – and,** afterwards, **existence came into being as an absolute novelty. This same innovation** also **takes place at every moment;** existence **is continually being brought into being anew.**

וואָס פריער איז געווען אַין ואפס המוחלט, און עס איז געוואָרן אַ מציאות יש, וואָס דאָס איז דאָך אַ געוואַלדיקע נייעס, איז אָט דער אויפטו גייט אויך אָן יעדע מינוט, שטענדיק איז פאַראַן אַ נייע התהוות.

This concept is also clarified at length in *Tanya*[5] through the interpretation of the verse,[6] "Forever, G-d, Your word stands in the heavens." As explained there, **in and of itself** – i.e., independent of the creative power that brings it into existence – **even now,** after having been created, **every created being is, in truth, absolute nothingness. Its entire existence is dependent solely on G-d's continuous renewal of it. As such, its entire existence is** actually **G-dliness.**

אַזוי דערקלערט ער אויך באריכות אין תניא[ד] אין דעם פירוש פון פסוק לעולם ד' דברך נצב בשמים[ה], אַז באמת איז יעדער נברא מצד עצמו אויך איצט אַין ואפס, און זיין גאַנצע פאַראַנענקייט איז נאָר צוליב דעם ווייל דער אויבערשטער איז אים שטענדיק מהווה, איז במילא זיין גאַנצע מציאות - ג־טלעכקייט.

A Different Look at Reality

3. Based on the above, it is possible to understand why *Shabbos Bereishis* influences the entire year. Remembering that "in the beginning, G-d created…" – that He continuously brings existence into being from absolute nothingness – **is the foundation of Divine service for the entire year.**

ג. דערמיט וועט מען פאַרשטיין פאַרוואָס שבת בראשית איז נוגע צו אַ גאַנץ יאָר, ווייל געדענקען דעם "בראשית ברא" איז דער יסוד פון דער עבודה פון אַ גאַנץ יאָר.

When a Jew confronts the task of **making even his material occupation into a conduit for G-dliness,** it might **appear to him that, from the perspective of the natural order of the world, this is difficult or indeed impossible.** The key to overcoming this feeling of powerlessness is to **keep in mind** the awareness **of the verse, "Forever, G-d, Your word stands in the heavens" – that, in truth, there is no existence of the world at all; whatever does exist, exists only because "G-d said, 'Let there be light,'" and, therefore, "there was light."[7] Similarly, regarding the remainder of** existence, it continually comes about solely through **the Ten Utterances of**

בעת עס האַנדלט זיך ביי אַ אידן וועגן מאַכן אויך זיין מאַטעריעלע באַשעפטיקונג פאַר אַ כלי צו אלקות, און אים דוכט זיך, אַז צוליב דער וועלטלעכער נאַטירלעכער אָרדענונג איז דאָס אים שווער, אָדער גאָר אוממעגלעך, - איז בשעת ער דערמאָנט זיך אַז "לעולם ה' דברך נצב בשמים" - אַז באמת איז אינגאַנצן ניטאָ קיין וועלט, און דאָס וואָס זי איז פאַראַן, איז נאָר ווייל "ויאמר אלקים יהי אור", - דערפאַר איז "ויהי אור", און אַזוי אויך אין די איבעריקע עשרה מאַמרות איז

5. **Ibid., chs** 1, 3.

6. ***Tehillim*** **119:89.**

7. *Bereishis* 1:3.

Creation. All being exists only because **"the Holy One, blessed be He, looked into the Torah (into the Ten Utterances) and created the world."**[8]

This understanding – that existence, i.e., **the very being of the world** as a whole, **is** nothing more than the manifestation of **the Ten Utterances** recorded **in the Torah**[9] **– leads** to a further conclusion: **that the existence of the world cannot interfere with the** fulfillment of ***mitzvos*****, since in this very same Torah, it is written,**[10] **"I am the L-rd your G-d" and all the 613 *mitzvos*.** In other words, since the Torah is the basis of the world's existence, that existence can never hinder the observance of the Torah.

When a person lives with **the inner recognition that the Torah is the** true reality **of the world, then even when he walks in the street and when he is occupied with his business, he will** continually recite **a saying of our Sages, a chapter of Psalms, a chapter of Mishnah, a chapter of** ***Tanya*****. And with every good deed he performs, he will tip the entire world to the side of merit.**[11] **That is to say, his recognition and deep understanding of the inner meaning of** the verse, **"In the beginning, G-d created the heavens and the earth,"** leads him to conduct himself in a manner **that influences heaven and earth and all their hosts as a whole.** His awareness – and, as a result, his conduct – brings about a change **in the totality of creation.**

"קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמָא"[ו] - דער אויבערשטער האָט אַריינגעקוקט אין תורה (אין די עשרה מאמרות) און דערמיט באַשאַפן די וועלט - איז מצד דעם אָפּלייג אַז די גאַנצע עקזיסטענץ און "פאַראַן" פון וועלט איז נאָר פון די עשרה מאַמרות שבתורה[ז], ווייסט ער במילא, אַז די מציאות פון וועלט קען ניט זיין קיין שטער צו מצוות, וואָרום אין דער זעלבער תורה שטייט דאָך "אָנכי ד' אלקיך"[ח] מיט אַלע תרי"ג מצוות.

בשעת עס ווערט ביי אים אָפּגעלייגט אַז די מציאות פון וועלט איז תורה, איז אפילו ווען ער גייט אין גאַס און ער איז אין מיטן פון זיינע געשעפטן, וועט ער זאָגן אַ מאמר רז"ל, אַ קאַפּיטל תהלים, אַ פּרק משניות אָדער אַ פּרק תניא. און מיט יעדער גוטער פּעולה וואָס ער טוט, וועגט ער אַריבער די גאַנצע וועלט לכף זכות[ט]. ד.ה. אַז זיין הכרה און פאַרטיפונג אין אינערלעכן זין פון "בראשית ברא אלקים" - טוט אויף, אַז דאָס איז נוגע דעם גאַנצן "השמים והארץ וכל צבאם", ד.ה. דער גאַנצער בריאה.

No Need to Worry

4. The meaning of the saying that *Shabbos Bereishis* influences and **affects the entire year**[12] **applies to all matters, both spiritual and physical. The knowledge and recognition of** the verse, **"Forever,**

ד. די כוונה פון דעם וואָרט אַז שבת בראשית איז נוגע צו כל השנה[י], מיינט, אַז דאָס איז נוגע צו אַלע ענינים, סיי אין רוחניות און סיי אין גשמיות.

דער וויסן און אָנערקענען, אַז

8. *Zohar,* Vol. II, p. 161a.

9. *Tanya, Shaar HaYichud VeHa-Emunah,* ch. 1.

10. *Shmos* 20:2, *Devarim* 5:6.

11. *Kiddushin* 40b.

12. The Hebrew word for "year," *shanah,* **shares its root letters with the word *shinu'i,* meaning "change."**

Saying that *Shabbos Bereishis* affects **the entire year** implies that it affects **all the different changes** involved in the year.

לעולם ד׳ דברך נצב בשמים, איז נוגע ניט נאָר אין עבודה רוחנית, נאָר אויך אַז מען זאָל ניט האָבן קיין דאַגות פון גשמית׳דיקע זאַכן. ווייל דאָס וואָס אַ מענטש דאַגה׳ט אויף דעם וואָס עס פעלט אים אין בני, חיי ומזוני - קינדער, לעבן און פרנסה - איז דאָס דערפאַר ווייל ער פאַרגעסט אויף אַ ווײלע אַז אַלץ קומט פון אויבערשטן. ווי ער זאָגט אין תניא[יא].

בשעת אָבער ער וועט געדענקען שטענדיק אַז אַלץ קומט פון אויבערשטן - וועט ער ניט דאַגה׳נען, ווייל ער ווייסט דאָך אַז "מאתו לא תצא הרעות"[יב] (פון אים ית׳ קומט ניט קיין שלעכטס) נאָר בלויז טוב. איז בשעת דאָס וועט זיך ביי אים אָפּלייגן, וועט ער זען אויך בעיני בשר ווי דאָס איז גוט אויך בטוב הנראה והנגלה.

G-d, Your word stands in the heavens," involves not only a person's **spiritual service, but also** provides assurance **that he will have no worries regarding physical matters. As** ***Tanya***[13] **states, worries about a lack of children, health, and livelihood come because one forgets temporarily that everything comes from G-d.**

By contrast, when a person constantly remembers that everything comes from the hand of **G-d** at every time and at every moment, **he will not worry, for he knows that from Him evil does not emerge, but only good.**[14] **When a person internalizes this recognition, he will see, even with his physical eyes, that** his circumstances **are** actually **good**[13] **– good that is apparent and revealed.**

13. *Tanya, Iggeres HaKodesh,* Epistle 11.

14. Thus, it is written (***Eichah*** 3:38), "From the mouth of the Most High, evil does not emerge."

א) ספר המאמרים ה׳תשי״א דף 59 (בהתורה של הבעש״ט).
ב) דלשון בריאה מורה על יש מאין. רמב״ן על התורה, ע״פ בראשית ברא.
ג) זע תניא ח״ב פ״ב.
ד) ח״ב פ״ג.
ה) תהלים קיט, פט.
ו) זח״ב קסא, א.
ז) תניא ח״ב ספ״א.
ח) שמות כ, ב. (דברים ה, ו).
ט) קידושין מ, ב.
י׳) שנה מל׳ שינוי -- ענדערונג -- כל השנה, אַלע ענדערונגען.
יא) אגה״ק סי׳ י״א.
יב) מפי עליון לא תצא הרעות (איכה ג, לח).

BEREISHIS II | בראשית ב

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Bereishis,* 5716 (1955)

Introduction

Every man feels special when he receives an *aliyah* to the Torah. It's not just the honor of standing before the entire congregation – indeed, even those who typically shun public recognition find themselves deeply moved by this experience. Yet if one asked them to explain why, most would struggle to articulate the source of this profound feeling.

The mystery deepens when we consider that the man called to the Torah often cannot even read Hebrew, let alone understand the words being read from the Torah scroll. This suggests that something fundamental occurs during an *aliyah* that transcends intellectual comprehension.

In the *sichah* that follows, the Rebbe unravels that mystery, explaining that an *aliyah* creates a spiritual ascent that elevates the soul and bonds it with levels of G-dliness beyond all understanding. This mystical elevation doesn't just affect the moment – it establishes patterns that can transform an entire year, making it one of spiritual growth and practical commitment.

Beginning a Year of Torah

What It Means to Be Called to the Torah

1. The custom of the Jewish people is to auction ***mitzvos – aliyos*** and other Torah honors **for the entire year – on *Shabbos Bereishis*.**

Being called to the Torah is referred to as an *aliyah*, which means "ascent." **As my revered father-in-law, the Rebbe** Rayatz, **explained,**[1] **when a person is called to the Torah, he ascends, elevating** the three conscious levels of the soul[2] **and** even the two levels that **surpass them. This means that this ascent involves** all the five levels of the soul **–** ***nefesh*, *ruach*, *neshamah*, *chayah*, and *yechidah***[3] **– until ultimately the essence of the soul is bonded with the Divine Essence of the *Ein Sof*.**

This also explains why – even though one may not recite a blessing before studying the Oral Torah when one does not understand what is being studied[4] **– nevertheless, even an unlearned person who does not know what is being read recites the blessing when receiving an *aliyah* to the Torah. This is because even if here,** on this material plane, **he does not understand, through the ascent of his soul** – including all five levels, ***nefesh, ruach*, *neshamah*, *chayah*, and *yechidah*** – the source of his soul, as it ascends higher in the spiritual realms, **does understand. From this supernal level, influence is then drawn down** to the soul level below. This is alluded to by the term ***mikra,*** used to refer

א. עס איז אַ מנהג ביי אידן, אַז שבת בראשית פאַרקויפט מען "מצוות" - עליות - אויף אַ גאַנץ יאָר.

דער ענין פון עליה לתורה איז ווי דער רבי - כ"ק מו"ח אדמו"ר - האָט געזאָגט, אַז בשעת מען איז עולה לתורה, איז מען עולה (מען שטייגט אַרויף) אין "תחתיים שניים ושלישים" און נאָך העכער. דער טייטש דערפון איז, אַז דאָס איז אַן עליה אין נפש רוח ונשמה חיה ויחידה[ג], ביז אַז סוף כל סוף פאַרבינדט זיך דער עצם הנשמה מיט עצמות אין סוף ב"ה (מיט דעם אויבערשטן כביכול אַליין).

און דאָס איז אויך דער טעם, וואָס הגם ביים לערנען תורה שבעל פה טאָר מען ניט מאַכן קיין ברכה אויב מען פאַרשטייט ניט[ד] - אָבער בעת עלי' לתורה, מאַכט אַ ברכה אַפילו אַן עם הארץ דלא ידע מאי קאמר (וואָס ווייסט ניט וואָס ער זאָגט) וואָרום אַפילו אויב דאָ למטה פאַרשטייט ער ניט, איז אָבער אין דער עליה פון זיין נפש רוח נשמה חי' יחידה למעלה פאַרשטייט ער דאָך יאָ - איז פון למעלה ווערט עס נמשך

---

1. *Likkutei Dibburim,* Vol. 1, p. 25b ff.; *Sefer HaSichos 5702,* p. 75; *Sefer HaSichos 5704,* p. 40.

2. In the original, the Rebbe quotes the wording of (*Bereishis* 6:16) – referring to the levels of the Noach ark – "the lowest level, the second level, and the third level," which he associates with the levels of the soul referred to by the names *nefesh, ruach,* and *neshamah* respectively.

3. See ***Bereishis Rabbah* 14:9**, which mentions these five names of the soul. See *Sefer HaMaamarim 5680,* p. 79ff., which explains that these names refer to five different levels of spiritual awareness and connection to G-d.

4. ***Magen Avraham,* the end of sec. 50.**

to **the Written Torah.** *Mikra* means "calling" – i.e., **G-dliness is called forth** from its lofty spiritual source **and drawn down** into this world.[5]

למטה: "מקרא - תורה שבכתב - קורא וממשיך"[טו].

The very existence of **the world is connected to the Torah.** As our Sages taught,[6] **"G-d looked into the Torah and created the world," and the Torah is called "the blueprints and records,"[7] according to which the** Divine **Builder constructed the building. Accordingly, when a Jew receives an *aliyah* to the Torah, he draws down** blessing **even into material matters.**

און אַזוי ווי וועלט איז פאַרבונדן מיט תורה, ווי עס שטייט קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמא, דער אויבערשטער כביכול האָט אַריינגעקוקט אין תורה און באַשאַפן די וועלט, אַזוי אויך ווערט די תורה אָנגערופן "דפתראות ופנקסאות"[טז] (די פּלענער - בלו-פּרינטס - לויט וועלכע דער בוי-מייסטער בויט די געביידע) - איז מצד דעם וואָס אַ איד איז עולה לתורה, ווערט עס נמשך אויך אין גשמיות.

Resolutions That Will Be Kept

2. ***Shabbos Bereishis* begins the yearly cycle of *aliyos* to the Torah on *Shabbos*, Monday, and Thursday. Similarly, regarding setting times for Torah study** as a whole, **on *Shabbos Bereishis,* there is an opportunity** for each person **to** begin anew and **resolve to increase his study of *nigleh,* the revealed, largely legalistic realm of Torah study, and of *Chassidus*. In other words, in addition to the resolutions** to establish **fixed times for** Torah **study for the entire year that each person made during the month of Tishrei, on *Shabbos Bereishis,* he should accept an additional fixed** study session **each day, both in the study of *nigleh* and of *Chassidus*. The study of *Chassidus* should also include a portion of** the *maamarim* on **the weekly Torah portion in *Torah Or* and in *Likkutei Torah*.**[8]

ב. אַזוי ווי דאָס איז בנוגע די עליות וואָס מען איז עולה לתורה שבת, מאָנטיק און דאָנערשטיק, וואָס די התחלה אויף דעם איז בשבת בראשית, אַזוי איז אויך בנוגע צו קביעות לימוד התורה: שבת בראשית קען מען אַריינכאַפּן, נעמען אויף זיך אַ הוספה אין לערנען סיי אין נגלה און סיי אין חסידות. דאָס הייסט, אַז אויסער דעם וואָס יעדער איד האָט אויף זיך גענומען במשך דעם חודש תשרי אַ קביעות צו לערנען אויף אַ גאַנץ יאָר, זאָל מען שבת בראשית נעמען אויף זיך נאָך אַ הוספה דערצו, אין אַ קביעות אויף יעדן טאָג, סיי אין לערנען נגלה, סיי אין לערנען חסידות. אין דעם לימוד החסידות דאַרף אויך אַריינגיין אַ טייל פון דער סדרה פון דער וואָך - אין "תורה אור" און "לקוטי תורה"[יז].

May G-d grant that each person accept resolutions **that accord with his true ability and the root of his soul. The resolutions to**

דער אויבערשטער זאָל געבן, אַז יעדער איינער זאָל מקבל זיין אויף זיך לויט זיין אמת'ער יכולת, וויפל ער קען טאַקע באמת, און לויט דעם שורש פון זיין נשמה.

---

5. See *Likkutei Torah, Vayikra,* p. 5b.

6. *Zohar,* Vol. II, p. 161a.

7. *Bereishis Rabbah* 1:1.

8. These texts contain *maamarim* (Chassidic discourses) from the Alter Rebbe on the weekly Torah readings.

און די קבלה פון שבת בראשית וואָס ער נעמט אויף זיך אַ הוספה אין לערנען תורה גיט אַ כוח אויף דורכצופירן דאָס בפועל במשך דעם יאָר, אַז שפּעטער פאַרשפּאָרט מען אַ סך טרחה, און דורך דעם ווערט נמשך אויך אין גשמיות בבני חיי ומזוני רויחי.

מען האָט גערעדט די מעלה פון קיצורים, איז דער קיצור פון דאָס אויבנגעזאָגטע:

יעדער איינער זאָל נעמען אויף זיך אַ שיעור נוסף, סיי אין לימוד הנגלה סיי אין לימוד החסידות.

increase his Torah study that a person **makes on** ***Shabbos Bereishis*** **empower him to carry them out in actual practice.** Making these resolutions **saves him from much difficulty** later on. **Moreover, material** blessings **will be brought down for him – for abundance in children, health, and livelihood.**

I have spoken regarding the virtue of concise summaries.[9] **The essence of what has been said is: Each person should accept upon himself an additional measure** of Torah study each day, **both in the study of** ***nigleh*** **and in the study of** ***Chassidus*****.**

---

9. See *Likkutei Sichos,* Vol. 2, p. 406. That *sichah* was delivered on Rosh HaShanah of the same year this *sichah* was delivered *Shabbos Bereishis.*

יג) ב״ר פי״ד ט.

יד) מג״א סו״ס נ.

טו) זע לקו״ת ויקרא ה, סע״ב.

טז) ב״ר פ״א, א.

יז) תורה אור, לקוטי תורה - דרושי חסידות פון אַלטן רבי׳ן בעל התניא ושו״ע, אויף די סדרות פון וואָך.

BEREISHIS III | בראשית ג

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Bereishis,* 5716 (1955)

Introduction

After the initial narrative of creation, the Torah describes the first rainfall,[1] "A mist ascended from the earth and watered the entire surface of the ground." *Chassidus*[2] understands this verse as revealing a profound spiritual principle: There are forms of Divine blessing, like dew, which descend naturally from Above. G-d grants them on His own initiative, independent of man's Divine service.

By contrast, rain requires what *Chassidus* calls "an arousal from below" – human initiative and worthiness. In other words, rain represents those blessings that G-d makes conditional upon our spiritual efforts and Divine service – what we do to deserve His blessings.

MarCheshvan is the month of rain – requiring our arousal from below. However, it receives its blessing while we are still in Tishrei, a month saturated with Divine favor. Even when G-d conditions His blessings on our service, He empowers us to make such service possible.

---

1. *Bereishis* 2:6.

2. See *Likkutei Torah, Devarim,* p. 73a.

Rains of Blessing

From Below or From Above

1. On this *Shabbos,* we bless the coming **month of MarCheshvan. The reason why the month is named MarCheshvan is that** one of the meanings of the Hebrew word *mar* is "a drop of water," and this month begins **the rainy season**[1] in *Eretz Yisrael.*

Chassidus[2] **explains the difference between dew and rain: Rain depends on the service of created beings.** Rain does not come about spontaneously; **we must pray for it. Dew, by contrast,** is not dependent on our service, as it **comes through** an **"awakening from Above" and,** as such, **dew is never withheld.**[3] **Since rain depends on the service of created beings, it involves greater difficulty.**

This is also the difference between the summer and the winter:

As evident from our prayers, **the summer is associated with dew, an awakening from Above, and winter, with rain** and precipitation, **an awakening from below. Therefore, winter,** which requires more of our efforts, **is more difficult.**

There is another difference between the days of summer and the days of winter: In the summer, there is a powerful spiritual revelation of "G-d (*Havayah*) the L-rd (*Elokim*) resembles the sun and its shield."[4] **Therefore, the physical sun also shines** with strength, **especially during the time of Tammuz. This is not the case in the winter; those** months **are the time for service through an awakening from below.** In that vein, **my revered**

א. היינט איז שבת מברכים מרחשון. דער טעם פאַרוואָס מען רופט דעם חודש מר-חשון - ווייל דאָס איז עונת גשמים (די צייט פון רעגן)[יח]. אין חסידות ווערט דערקלערט דער חילוק צווישן טל (טוי) און מטר (רעגן)[יט], אַז מטר ווענדט זיך אין דער עבודה פון די נבראים, מען דאַרף מתפלל זיין אויף רעגן, אָבער טל איז אַן "אתערותא דלעילא" (דערוועקונג פון אויבן), און טל לא מיעצר[כ] (טל ווערט קיינמאָל ניט אָפּגעשטעלט), איז וויבאַלד אַז רעגן ווענדט זיך אין דער עבודה פון די נבראים איז עס דעריבער שווערער.

דאָס איז דער חילוק צווישן זומער און ווינטער. זומער איז טל - אתערותא דלעילא - און ווינטער איז מטר - אתערותא דלתתא - דערפאַר איז ווינטער שווערער.

נאָך אַן אונטערשייד צווישן די זומערדיקע און די ווינטערדיקע טעג: זומער לייכט שטאַרק, ברוחניות, דער "שמש ומגן הוי' אלקים"[כא], דערפאַר שיינט אויך אין גשמיות די זון - דערהויפּט אין תקופת תמוז - אָבער ווינטער איז ניט אַזוי. דעמאָלט איז אַ זמן פון עבודה דורך אתערותא דלתתא.

---

1. Note *Aruch, erech MarCheshvan.*

2. The *maamar* entitled *Haazinu HaShamayim* (*Likkutei Torah,* p. 73a ff).

3. *Taanis* 3a.

4. *Tehillim* 84:12.

father-in-law, the Rebbe Rayatz, **once said**[5] **that Divine service is easier in the summer than in the winter.**

The *Shabbos* when we bless MarCheshvan empowers our Divine service **for the month of rain.** Now, **the *Shabbos* when we bless MarCheshvan falls while we are still in the month of Tishrei – the seventh month, when counting from Nissan, that is "saturated with all [types of goodness]" – which is why it has the capacity to serve as an empowering influence for the** more difficult **service of the winter.** Thus, **even though the** service of the winter **involves an awakening from below, it too is assisted by** this **empowering influence** from Above.

When we accomplish the Divine service of the winter, the empowerment and influence from **the *Shabbos* when we bless MarCheshvan is extended and drawn down throughout the entire year, in both material and spiritual matters.**

5. See *Sefer HaMaamarim 5689,* p. 70.

דער רבי - כ"ק מו"ח אדמו"ר - האָט אַמאָל געזאָגט אַז זומער איז די עבודה - עבודת ה' - גרינגער ווי ווינטער.

דער שבת מברכים מרחשון גיט כוח אויף דעם חודש פון רעגן. דער שבת מברכים מרחשון איז דאָך נאָך אין חודש תשרי - וועלכער איז "החודש השביעי המושבע בכל"[כב] (דער זיבעטער חודש - רעכענענדיק פון ניסן - וועלכער איז אָנגעזעטיקט מיט אַלץ) - דערפאַר ווערט פון דאָרטן געגעבן אַ כוח אויף דער עבודה פון ווינטער, אַז כאָטש דאָס איז דאָך "אתערותא דלתתא" איז אָבער פאַראַן דערויף אַ "נתינת כוח".

און בשעת מען פירט דורך די עבודה ווינטער, דעמאָלט ווערט נמשך פון שבת מברכים מרחשון אויף אַ גאַנץ יאָר בגשמיות וברוחניות גם יחד.

(משיחת שבת פרשת בראשית תשט"ז)

יח) עיין ערוך, ערך מרחשון.
יט) זע לקו"ת ד"ה האזינו השמים (עג. א. ואילך).
כ) תענית ג, א.
כא) תהלים פד, יב.
כב) ויק"ר כט, ח.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה״ת ר׳ משה יהודה בן ר׳ צבי יוסף ע״ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie